

**Informace o ukončení projednávání etické věci prof. PhDr. Martina Kováře, Ph.D.
Etickou komisí NF VŠE v Praze**

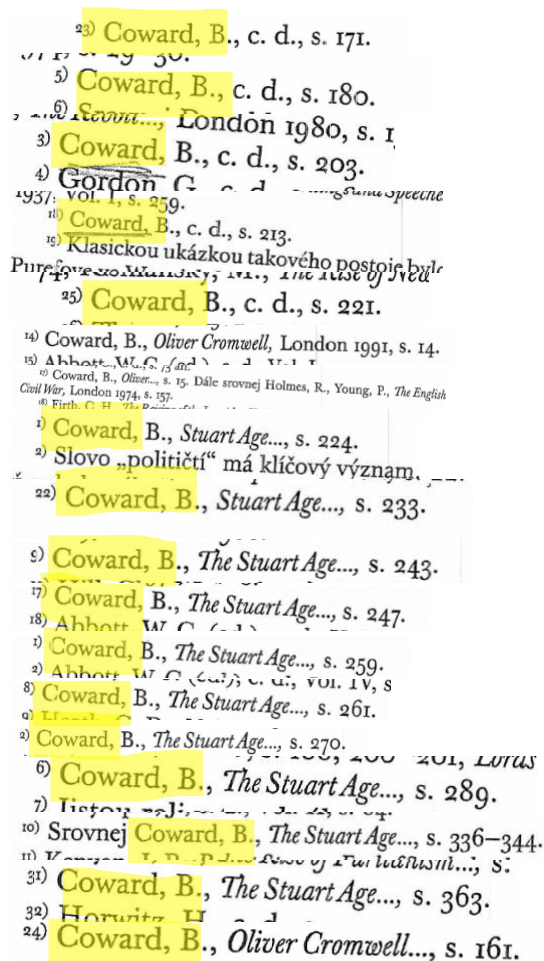
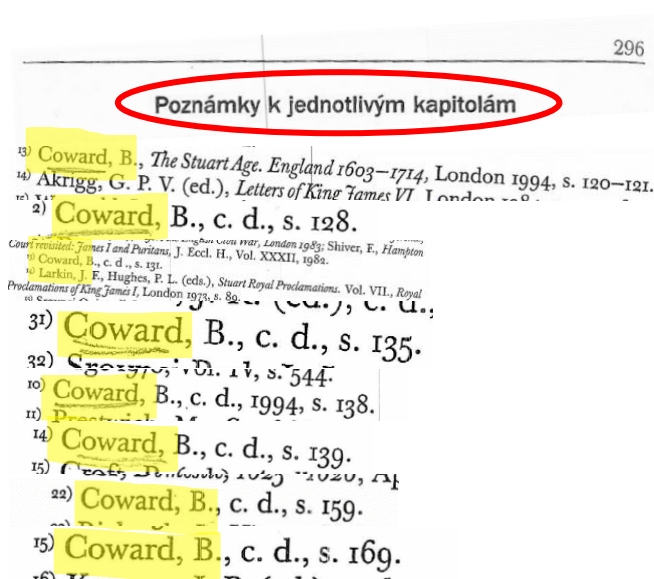
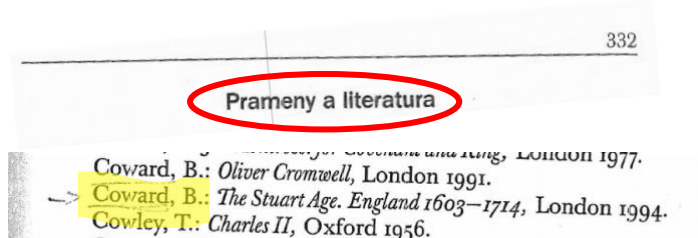
Etická komise NF VŠE v Praze na svém plenárním zasedání ze dne 6. 5. 2020 ukončila projednávání etické záležitosti prof. PhDr. Martina Kováře, Ph.D., přičemž dospěla mj. k jednoznačnému stanovisku, že nelze přijmout závěr o plagiátorském deliktu prof. Kováře.

Plenárnímu zasedání Etické komise NF VŠE v Praze ze dne 6. 5. 2020 předcházela jednak plenární zasedání ze dne 6. 3. 2019 (zahájeno projednávání etické věci a jmenován zpravodaj) a ze dne 13. 3. 2019 (přijato stanovisko, že Etická komise NF VŠE v Praze provede vlastní šetření), jednak dále navazující činnost zpravodaje Etické komise NF VŠE v Praze, včetně zadání znaleckého posudku.

O konečném stanovisku Etické komise NF VŠE v Praze byl informován děkan NF VŠE v Praze a bude o něm informována též Etická komise VŠE v Praze, a to na jejím plánovaném zasedání.

Stanovisko EK NF VŠE

(odkaz na zápis ze zasedání EK NF VŠE ze dne 6. 5. 2020 na hlavní stránce
a níže ukázky citací B. Cowarda v publikaci M. Kováře)

**Některé ukázky úmyslných manipulací zpracovatelů původního podnětu s texty prof. Kováře
(níže se uvádí jen některé případy, dále blíže viz závěrečná zpráva)**

Obrázek 12 – podnět – relevantní pasáž na nečíslované straně 7 s vypuštěnou poznámkou č. 10

- 11) Typický byl projev londýnského biskupa Bancrofta, jehož srdce, jak řekl, „bylo plné radosti, že nám Všemohoucí Bůh ... dal takového krále, jaký tu nebyl od Kristových časů.“ *State Papers*, Vol. II, s. 87.
- 12) Srovnej Curtis, M., *The Hampton Court Conference and its aftermath*, H., Vol. LXVI, 1961, s. 1–16; Collinson, P. *The Jacobean religious settlement: the Hampton Court Conference*, in Tomlinson, H. (ed.), *Before the English Civil War*, London 1983; Shiver, F., *Hampton Court revisited: James I and Puritans*, J. Eccl. H., Vol. XXXVII, 1982.

Obrázek 13 – Kovář (2011) – strana 298 se skutečnými poznámkami č. 10 a 9 odkazujícími na prameny

- Stuartovská Anglie* 298
- ⁹⁾ *A Complete Collection of State Trials*. Compiled by William Cobbett et al. (dále jen *State Trials*), London 1818, Vol. II, s. 71–72.
- ¹⁰⁾ Tamtéž, Vol. II, s. 77.
- ¹¹⁾ Typický byl projev londýnského biskupa Bancrofta, jehož srdce, jak řekl, „bylo plné radosti, že nám Všemohoucí Bůh ... dal takového krále, jaký tu nebyl od Kristových časů.“ *State Papers*, Vol. II, s. 87.
- ¹²⁾ Srovnej Curtis, M., *The Hampton Court Conference and its aftermath*, H., Vol. LXVI, 1961, s. 1–16; Collinson, P., *The Jacobean religious settlement: the Hampton Court Conference*, in: Tomlinson, H. (ed.), *Before the English Civil War*, London 1983; Shiver, F., *Hampton Court revisited: James I and Puritans*, J. Eccl. H., Vol. XXXII, 1982.
- ¹³⁾ Coward, B., c. d., s. 131.

Obrázek 20 - Kovář (2001) - relevantní čtvrtá část pasáže na straně 20-21 se skutečnou poznámkou č. 13

Faktický krach konference v Hampton Courtu zhatil velkou příležitost k reformě církve, jež mohla zabránit vývoji, který později Angličany přivedl na bojiště občanské války. Nejednalo se pouze o nezdar krále. Také mocná strana venkovské gentry, jež puritánské požadavky v letech 1603–04 podporovala, měla na neúspěchu svůj podíl. Z celkového počtu 9 244 církevních obročí jich bylo 3 894 ve světských rukou. Většina desátků připadala vlastníkům půdy, kteří jmenovali duchovní na jejich posty a poskytovali jim jen minimální příjem. V takové situaci byla jakákoli reforma prakticky neproveditelná, zejména v oblasti platů a úrovně duchovních. Jakubovi obhájci naznačují, že především z tohoto důvodu král ztratil o celou záležitost zájem.¹³⁾

Obrázek 21 - podnět – relevantní pasáž na nečíslované straně 7 s vypuštěnou poznámkou č. 13

Faktický krach konference v Hampton Courtu zhatil velkou příležitost k reformě církve, jež mohla zabránit vývoji, který později Angličany přivede na bojiště občanské války. Nejednalo se pouze o nezdar krále. Také mocná strana venkovské gentry, jež puritánské požadavky v letech 1603–04 podporovala, měla na neúspěchu svůj podíl. Z celkového počtu 9 244 církevních obročí jich bylo 3 894 ve světských rukou. Většina desátků připadala vlastníkům půdy, kteří jmenovali duchovní na jejich posty a poskytovali jim jen minimální příjem. V takové situaci byla jakákoli reforma prakticky neproveditelná, zejména v oblasti platů a úrovně duchovních. Jakubovi obhájci naznačují, že především z tohoto důvodu král ztratil o celou záležitost zájem.

Feake	
Coward: „Christopher Feake, a Fifth Monarchist, called Cromwell, the man of sin, the old dragon.“ (s. 261)	Kovář: „Člen Páté monarchie Christopher Feake otevřeně zaútočil na Cromwella a nazval jej „starým ďáblem“ a „mužem hřích“.“ (s. 187)

Člen Páté monarchie Christopher Feake otevřeně zaútočil na Cromwella a nazval jej „starým ďáblem“ a „mužem hříchů“.⁸⁾ Další radikální

8) Coward, B., *The Stuart Age...*, s. 261.

Ferne	
Coward: „The ablest exponents of the royalist brand of political theory were Henry Ferne and Dudley Digges who erected a theory of constitutional royalism...” (s. 208)	Kovář: „...”, že se splní přání teoretiků ústavního (konstitučního) roajalismu Henryho Fernea a Dudleyho Diggese a král se znovu ujme vlády...” (s. 127)

Karel I. odmítl, neboť měl vítězství na dosah. Vše nasvědčovalo tomu, že se splní přání teoretiků ústavního (konstitučního) royalismu Henryho Fernea a Dudleyho Diggesse a král se znovu ujme vlády, aniž by pozbyl klíčových prerogativ.¹⁰⁾ Koruna by si tak podržela roz-

10) K teorii ústavního (konstitučního) roajalismu srovnej Judson, M., *The Crisis of the Constitution*, London 1949, kapitoly 9 a 10; Sharp, A., *Political Ideas of the English Civil War*, London 1983.

Přehled obsahu:

Část první: Základní východiska.....	4
Část druhá: Kompetenční a procedurální rámec a některé okolnosti projednání etické věci.....	7
Část třetí: Absolutní nepoužitelnost stanovisek Etické komise FF UK a Etické komise UK.....	12
Část čtvrtá: Metodologie	20
Část pátá: K podnětu doktorandů a stanovisku prof. Kováře.....	23
Část šestá: K dílu Kovář (2001)	46
Část sedmá: K posudkům zahraničních expertů.....	51
Část osmá: K posudkům prof. Pánka a prof. Kvačka	75
Část devátá: Etická pravidla.....	81
Část desátá: Znalecký posudek dr. Matznera	85
Část jedenáctá: Závěr	86

Zpráva zpravodaje EK NF VŠE (odkaz na celou zprávu na hlavní stránce)
(vzhledem k rozsahu zprávy zpravodaje se pro základní orientaci uvádí níže text závěrů)

Část jedenáctá: Závěr

127. S ohledem na vše shora uvedené tedy **Etická komise NF VŠE konstatuje**, že:

- (a) **prof. Kovář** v díle Kovář (2001), které je syntetickou monografií, **uvádí** dílo Coward (1994) v seznamu literatury, v samotném textu jej **opakovaně cituje** a jako zdroj jej **nezakrývá**;
- (b) **prof. Kovář neporušil žádný relevantní etický předpis platný (resp. účinný) v rozhodné době**;
- (c) **taktéž etická pravidla jsou dynamická**, vyvíjejí se v čase a v žádném případě je **nelze aplikovat zpětně**;
- (d) **dle posudků renomovaných historiků prof. Pánka a prof. Kvačka, navíc znalých dobového akademického prostředí, včetně publikačních standardů, Kovářova díla za plagiáty označit nelze, přičemž k témuž závěru (v tom smyslu plagiátu, jenž je jednoznačný a nepochybný) dospěl i jediný relevantní zahraniční posudek, totiž posudek prof. Agnewa**;
- (e) pojmy „nestandardní případ citování“, „plagiátorský překlad“, „plagiátorství v širším slova smyslu“ apod. jsou **neurčité pojmy**, jejichž **obsah není exaktně vymezen** a ani o něm **neexistuje všeobecná či oborová shoda napříč akademickou obcí** (neexistovala ani v roce 2001); požadavky na rozsah citací jsou různé u různých druhů publikací, přičemž i dokumenty Americké historické asociace uvádějí, že požadavky na citační praxi u syntetických publikací jsou jiné než u detailních statí;

- (f) dle znaleckého posudku **dr. Matznera** je dílo Kovář (2001) „...*zpracováno na základě vlastních pravidel, výrazů a osobitého stylu autora se samostatnou strukturou a uspořádáním...*“, přičemž dílo Kovář (2001) nelze z důvodů užití díla Coward (1994) označit za plagiát;
- (g) za tohoto stavu nelze konstatovat, že by se prof. Kovář dopustil etického deliktu plagiátorství;
- (h) ve vztahu k dalším předmětným publikacím prof. Kováře Etická komise NF VŠE nemůže překročit svoji působnost, přičemž se k nim vyjadřuje tím způsobem, že **principiální přístup k plagiátorskému deliktu u těchto publikací byl ze strany Etické komise FF UK (a následně též Etické komise UK) shodný jako v případě díla Kovář (2001), a tedy argumenty uvedené v této zprávě lze dle názoru Etické komise NF VŠE *mutatis mutandis* vztáhnout i na tyto předmětné publikace prof. Kováře.**

128. V této souvislosti pak není od věci obrátit pozornost též k tomu, **jak s k u t e č n ě znějí závěry Etické komise FF UK a Etické komise UK** (a nikoliv, jak byly „jen“ tím či oním či tou či onou prezentovány). První, co na sebe totiž nápadně upozorňuje, je fakt, že tyto závěry neznějí tak, jak byly následně interpretovány:

- (a) **Etická komise FF UK** uvádí hlavní závěr na nečíslované straně 3 své závěrečné zprávy, kde konstatuje (schovávaje se za studentský podnět), že **oprávněné je vznesené p o d e z ř e n í z plagiátorství;**

Obrázek 117 - závěrečná zpráva Etické komise FF UK - nečíslovaná strana 3

Závěr

Na základě důkladného prošetření všech materiálů a na základě vlastních analýz EK FF UK konstatuje, že vznesené podezření z plagiátorství Martina Kováře je oprávněné a snadno ověřitelné porovnáním dotčených textů. Stejný závěr konstatují posudky zahraničních expertů, které si komise nechala vypracovat.

- (b) **Etická komise UK** uvádí závěr na nečíslované straně 1 svého stanoviska, kde konstatuje **pouhý č á s t e č n ý c h a r a k t e r n á p o d o b y** cizího díla bez dostatečné identifikace zdroje, ze kterého bylo přejímáno, přičemž se odkazuje na v á g n í pojem „*znaky plagiátorství v širším slova smyslu*“ a z hlediska etických pravidel na obecné principy.

Obrázek 118 – stanovisko Etické komise UK – strana 1

Stanovisko komise:

Komise došla k závěru, že na řadě míst mají zkoumané texty charakter nápodoby cizího díla bez dostatečné identifikace zdroje, ze kterého bylo přejímáno. To naplňuje znaky plagiátorství v širším smyslu slova. Jedná se o využívání výsledků cizí tvůrčí práce ve vlastním textu, který se však prezentuje jako text původní. Dochází k tomu v rozsahu, který komise hodnotí jako významný. Není podstatné, zda se tak stalo z nedbalosti nebo z úmyslu. Došlo k porušení obecně platných principů etiky vědecké práce, které jsou dnes zakotveny v Etickém kodexu UK v části III odst. 7.

129. Etická komise NF VŠE závěrem dodává, že **lze jistě vést polemiku na té bázi, zdali Kovář nebyl příliš ovlivněn Cowardem, stejně jako polemiku na bázi většího či menšího počtu odkazů.** To je zcela legitimní úhel pohledu, který samozřejmě náleží do akademických polemik a disputací. Nikdy však nemůže přerůst v to, že bude označeno za etický delikt něco, co za etický delikt označit nelze, a to jen na základě povýšení subjektivního názoru několika jednotlivců na obecně platnou etickou normu, a to ještě se zpětnou účinností bezmála dvaceti let.
130. K plagiátorské aféře prof. Kováře tak lze v zásadě přistoupit dvojím způsobem – buď se pohodlně, více méně bezpracně a přinejmenším mediálně bezpečně svézt na vlně „Kovář je plagiátor“, anebo se zastavit a položit si mj. otázku, kam došla akademická obec ve formulaci jasných a konkrétních etických pravidel, když např.:
- (a) **již v roce 2010** byl, zcela zjevně na pozadí obdobných plagiátorských afér, formulován výstižný odborný názor, že: „...*Jestliže k podrobnému definování pojmu plagiátorství (podobně jako to po plagiátorských aférách učinili v zahraničí) akademická sféra nepřistoupí, bude posuzování plagiátorství i nadále věcí velmi subjektivní, v níž nehrají klíčovou roli především daná pravidla, ale až následná stanoviska vybraných odborníků. Takový stav však není souladný se základními požadavky demokratického právního státu (čl. 1 Úst), mezi něž patří mj. princip předvídatelnosti nebo právní jistoty...*“;²⁰⁰
 - (b) **v roce 2014** si etická autorita nejstarší české univerzity povzdechla nad stavem kodifikace etických pravidel akademické činnosti;²⁰¹
 - (c) **a ještě dne 14. 2. 2019** Akademický senát FF UK apeloval na vedení FF UK, aby teprve **připravilo a prosadilo standardy publikování** (s tím, že vytkl děkanovi FF UK, že o vytvoření těchto standardů žádal senát děkana již 8. 2. 2018).²⁰²
131. A necht' si každý, kdo se bude chtít vyjádřit k plagiátorské aféře prof. Kováře, položí nejprve otázku, jak sám přispěl k tomu, aby byla předem a transparentně stanovena jednoznačná a konkrétní etická pravidla, která se neponesou jen v duchu sice líbivých, leč normativně prázdných obecných floskulí, ale která **v konkrétnosti dají každému členu akademické obce jistotu, že bude-li postupovat podle nich, bude postupovat de lege artis. A naopak.**

Znalecký posudek dr. Matznera (odkaz na celý posudek na hlavní stránce)
(vzhledem k rozsahu se pro základní orientaci uvádí níže text části závěru)

tvořivosti) jako jednoho z prvků pro možný závěr o vzniku autorského díla. Dílo 1 je zpracováno na základě vlastních pravidel, výrazů a osobitého stylu autora se samostatnou strukturou a uspořádáním. Samotné uspořádání díla je vždy duševní

Posudky prof. Pánka a prof. Kvačka
(vzhledem k rozsahu se pro základní orientaci uvádí níže text části závěrů)

Posudek prof. Pánka (odkaz na celý posudek na hlavní stránce)

IV.1 Závěr speciální

Na dvě výchozí otázky odpovídám po prostudování výše zmíněných textů takto: 1) M. Kovář se nedopustil vydávání cizího vědeckého díla za vlastní; 2) M. Kovář se nedopustil převzetí cizí práce bez uvedení použitých zdrojů.

Posudek prof. Kvačka (odkaz na celý posudek na hlavní stránce)

Kovářovy práce jsou samostatné, autorsky původní, vzniklé v inspirativní vazbě na anglickou literaturu. Asi by bylo vhodné tuto vazbu v úvodu ještě výrazněji formulovat, zvýraznit ji – ale obecným zvykem to ani v zahraniční literatuře nebývá. Už proto, že někteří zahraniční autoři píší o tématice neznající literaturu země, jejíž dějiny vykládají. Interpretační přiblížení ještě není plagiátem.

Soudní překlad posudku prof. Agnewa
a soudní překlad standardů AHA – část vypuštěná z citace obsažené v posudku prof. Agnewa
(vzhledem k rozsahu se pro základní orientaci uvádí níže
text části závěrů a relevantní vypuštěná pasáž standardů AHA)

Soudní překlad posudku prof. Agnewa (odkaz na celý překlad na hlavní stránce)

Z mnou prostudovaného materiálu tedy jasně vyplývá, že se prof. Kovář nedopustil plagiátorství ve smyslu kopírování jiné práce slovo od slova a vydávání ji za vlastní. To však není jediná forma, kterou

Soudní překlad standardů AHA (odkaz na celý překlad na hlavní stránce)

Historické znalosti jsou samozřejmě kumulativní, a tak v některých kontextech – jako jsou učebnice, encyklopedické články, široké syntézy a některé formy veřejných prezentací – forma atribuce a přípustný rozsah závislosti na předchozích výzkumech, citace a dalších formy atribuce jsou odlišné od toho, co se očekává v omezenějších monografiích. Protože jsou znalosti šířeny široké veřejnosti, ztrácejí část své osobní reference. Co je čí vlastnictví, se stává méně výrazné.

Soudní překlady posudků prof. Winkler, dr. Danahera a S. M. Millera

Soudní překlad pochybného posudku prof. Winkler na hlavní stránce (*datovaného později, než měl být doručen EK FF UK*)

Soudní překlad posudku dr. Danahera na hlavní stránce

Soudní překlad posudku S. M. Millera na hlavní stránce